

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-07-08)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-07-08)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 79. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000066.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.
København, 8. juli 1865.

... Der er en ting, der forstyrrer mig [i brevskrivningen] virkelig pinligt, og det er, at jeg nu hver dag får skrivekunstens regler foredragne for mig af min skrive lærer, så jeg kommer uafsluttelig til at tænke på bogstaverne, disse trossede bogstaver, som aldrig kan blive runde og pæne nok, i stedet for ene og alene at tænke på ordene. — Nej, hvor jeg nu længes efter torsdag! Jeg går om og er ængstelig for, at der skal støde ét eller andet uformodet til, så at jeg ikke skal kunne komme af sted — sådan længes jeg nu efter at være vel borte fra denne uhyggelige store by s. 80 med dens uafsluttelige tummel og stadige vrøvl og ovre i det stille Dalum ...

Jeg har vel uhyre travlt i disse dage, men dog har jeg slet ikke den gode følelse deraf; ti jeg har intet ordentligt samlet arbejde. Jeg har nu udarbejdet et lille stykke om Oehlenschläger, men det er kedeligt nok, at jeg ikke kan vise dig det, da jeg har måttet aflevere det til Tang. Nogle andre lignende småarbejder ser jeg nu desværre nok, at jeg ikke kan få færdige her i byen; dem må jeg så gøre færdige ovre hos dig i ferien ...

Jeg rejste så i onsdags morges herfra lige til Vallekilde, hvor jeg traf Hoff og hans kone, kærlige og venlige som sædvanlig (hilsen til dig). Om torsdagen kørte vi så til Høve skov, 2 mil derfra inde i Odsherred. Det var en lille granskov lige ude ved stranden. Efterhånden samledes folk, og det viste sig imod forventning, at der indfandt sig overmåde mange. Kort efter, at jeg var kommen, kom én af bønderne fra Asnæs hen til mig og mældte sin søn til skolen. Han tillige med en anden af samme by, der også er mig tilmældt, fulgte senere ud på aftenen omkring med mig; det morede mig svært således at gå om med mine tilkommende elever. Kl. 4 begyndte så den alvorlige del af festen. Lærer Rosendal fra Høve udbragte et leve for kongen, mindede dernæst om Fredericia-slaget og udbragte så et leve for vore soldater. Derpå fik jeg ordet. Jeg talte om ulykkerne, der havde ramt os i fjor men som dog ikke kunde berøve os kærligheden til fædrelandet men meget mere måtte styrke os deri; og idet jeg anvendte en lille fortælling fra Fredericias belejring 1849, hvori jeg lod vort fremtidshåb spejle sig, udbragte jeg et leve for Danmark. Derefter talte Hoff om det danske folkeliv og udbragte et leve derfor, og Tranberg (ganske udmærket) et leve for de trofaste Sønderjyder. Vi gik så til bords i et telt, hvor der endnu blev holdt adskillige små taler af Hoff, Tranberg, Rosendal og mig. Skolens skål blev da også drukket, og blandt mine taler skal jeg pænt gøre dig opmærksom på, at jeg udbragte en skål for den danske kvinde. Der var virkelig over hele festen udbredt en fortrinlig stemning. Så skiltes jeg da om aftenen fra Vallekilde-folkene og tog hjem med Rosendal for næste morgen tidlig at køre til Nykøbing s. 81 og derfra med dampskibet at tage til Roskilde og så hjem med godstoget.

Det var nu det. —

Herhjemme traf jeg nu Fritz, der dagen i forvejen var kommen hjem fra sin norske rejse, aldeles optagen af denne; om aftenen sent kom han herover og fortalte mig om den, og i eftermiddag har han lovet at fortsætte ...

I dag har moder fået lov til at tage lidt ud, dog er det næppe tegn på nogen særdeles bedring med hendes helbred ... Hun tog da ind til bedstefader, som rigtig har det snavs af podagra ...